

1. Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, med undantag av artikel 10.1 andra strecksatsen.
2. Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 180, 22.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

av den 2 december 1997

i mål C-336/94 (begäran om förhandsavgörande från Sozialgericht Hamburg): Eftalia Dafeki mot Landesversicherungsanstalt Württemberg (¹)

(Fri rörlighet för arbetstagare – Likabehandling – Social trygghet – Nationell lagstiftning som tillmäter personbevis olika bevisvärde beroende på om de har utfärdats i landet eller utomlands)

(98/C 41/06)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden på den fjärde och den sjätte avdelningen H. Ragnemalm, tillförordnad ordförande, samt domarna G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann (referent) och L. Sevón, med A. La Pergola och byrådirektören H. A. Rühl som justitiesekreterare) har den 2 december 1997 avkunnat dom i mål C-336/94, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Sozialgericht Hamburg, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Eftalia Dafeki och Landesversicherungsanstalt Württemberg angående tolkningen av artiklarna 48 och 51 i EG-fördraget med avseende på tyska bestämmelser som tillmäter personbevis olika bevisvärde beroende på om de har utfärdats i Tyskland eller i ett annat land. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

De nationella institutioner som är behöriga att handlägga frågor rörande social trygghet och de nationella domsto-

larna i en medlemsstat är skyldiga att i förfaranden angående prövningen av rätt till sociala förmåner för migrerande arbetstagare som är medborgare i gemenskapen godta personbevis och liknande handlingar avseende personuppgifter, som har utfärdats av behöriga myndigheter i andra medlemsstater, såvida det inte på grund av konkreta uppgifter i det enskilda fallet finns särskilda skäl att ifrågasätta huruvida uppgifterna i handlingarna är korrekta.

(¹) EGT C 392, 31.12.1994.

DOMSTOLENS DOM

av den 2 december 1997

i mål C-188/95 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret): Fantask A/S m.fl. mot Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (¹)

(Direktiv 69/335/EEG-Avgifter vid registrering av bolag – Processuella frister i nationell rätt)

(98/C 41/07)

(Rättegångsspråk: danska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, H. Ragnemalm och M. Wathelet samt domarna G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (referent), G. Hirsch, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: F. G. Jacobs; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein) har den 2 december 1997 avkunnat dom i mål C-188/95 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget, från Østre Landsret, att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Fantask A/S m.fl. och Industriministeriet (Erhvervsministeriet), angående tolkningen av rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, 3.10.1969, s. 25), senast ändrad genom rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 (EGT L 156, 15.6.1985, s. 23). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Artikel 12.1 e i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaff-